

Yêu Quá Khó Khăn

Contents

Yêu Quá Khó Khăn	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5

Yêu Quá Khó Khăn

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, Huỳnh đệ văn, ngược chút chút, H văn, HENhân vật: Lam Vũ x Lam Thiên
Ngày từ khi còn nhỏ thì

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-quua-kho-khan>

1. Chương 1

Đây là em trai của con.”

Bỏ lại những lời này, ba liền xoay người đi, rồi lại quay đầu thản nhiên nói một câu:” Em con tên là Lam Vũ.”

” Dạ.” Tôi thấp giọng hồi đáp.

Ngẩng đầu lên nhìn đến cái người gọi là em trai, Lam Vũ lạnh lùng nhìn tôi. Tôi ở trong lòng hít một hơi, thật không hổ là cha con, quả thực là giống hệt ba lúc trẻ. Vóc dáng cao hơn tôi nửa cái đầu, lộ ra trên khuôn mặt tuần tú không thua gì thiên sứ là tràn ngập khinh thường.

Thật sự tôi không hiểu, vì cái gì đều cùng là con của ba, Lam Vũ có thể di truyền toàn bộ ưu điểm, mà tôi chỉ có thể kế thừa khuyết điểm của ba và mẹ chứ? Trên thực tế, nói như vậy đối với ba là không công bằng, bởi vì những điểm trên người tôi cũng chỉ có di truyền từ mẹ mà thôi.

” Anh chính là Lam Thiên?” Lam Vũ nhìn tôi từ trên xuống dưới, tao nhã ngồi vào sofa, phun ra vài từ.

” Đúng vậy.”

Lam Vũ từ trong lỗ mũi ” hừ ” một cái, kỳ thật Lam Vũ không cần làm như vậy, tôi cũng đã thực khấn trương.

” Muốn uống nước không?” vì làm dịu đi không khí, tôi không thể không gian nan tìm đề tài.

Nhưng là em trai này của tôi không nói đến cùng cũng là không nói, tôi chỉ có thể xấu hổ đứng ở nơi đó, một bộ dáng giống như ăn trộm bị quan toà thẩm phán. Sau lưng, quần áo tôi dần dần bị mồ hôi thấm ướt dán sát trên lưng.

” Dem mất kính của anh tháo xuống.”

” Hả? ”

Không đợi tôi phản ứng lại, Lam Vũ đã đứng lên, trực tiếp tháo xuống mắt kính của tôi, trước mắt tôi liền trở thành một mảnh mơ hồ.

” Thì ra anh lớn thành cái dạng này, trên người không mang một chút di truyền nào từ ba cả!”

Lam Vũ nở nụ cười, thanh âm châm chọc ở bên tai tôi vang lên. Tôi chỉ cảm thấy bên tai cùng hai má bị một luồng khí nóng thổi qua, toàn bộ thân thể không tự chủ được biến cứng ngắt.

” Thiếu gia, ăn cơm.”

Hạnh Tử kịp lúc xuất hiện đã cứu tôi, nếu không tôi thật không biết nên làm cái gì bây giờ.

Trên bàn cơm, đối với thái độ lạnh nhạt của ba, tôi vẫn mỉm cười, nhìn ba kiên nhẫn nói chuyện với Lam Vũ, tôi thật có chút hâm mộ.

Thật ra, tôi không có tư cách gì để oán giận, ở trong mắt ba tôi bất quá chỉ là một đứa con mà ba cùng một nữ nhân ông không thương sinh ra mà thôi, ngay cả một chút giá trị lợi dụng cũng không có. Nguyên nhân mà ba vẫn không vứt bỏ tôi, ông đã nói từ 3 năm trước lúc tôi 13 tuổi: *[[Nếu như vứt bỏ mày mà không phải đi giải thích với đám truyền thông phiền toái kia, tao đã sớm đem mày ném đi. Thấy mày giống mẹ của mày, tao liền ghê tởm. Về sau cách tao xa một chút]]*.

Đó là câu nói dài nhất mà ba nói với tôi, từ đó về sau, tôi tận lực hạn chế sự hiện diện của mình ở trước mặt ba. May mắn là bởi vì chuyện làm ăn bận rộn, ba một năm trở về nhà cũng không có bao nhiêu lần.

“..... Nghỉ ngơi hai ngày, ba đã ghi danh cho con vào ‘trung học Thánh Đức ‘, ngoan ngoãn đến trường.

Không được nghịch ngợm.” Ba một bên nhẹ nhàng nói một bên cứng chiều lấy tay xoa xoa tóc Lam Vũ.

” Biết rồi, ba thật dài dòng mà!” Phản ứng của Lam Vũ trái ngược hoàn toàn với thái độ vừa rồi đối với tôi, cười thật tươi trả lời ba.

Tôi ở bên cạnh nhìn đến ngây người. Tôi chưa bao giờ biết ba có thể ôn nhu như vậy, đây cũng là lần đầu tiên tôi nhìn thấy có một người khi cười lộ lên lại động lòng người như vậy.

” Con phát ngốc cái gì?” Thanh âm ba ở bên tai tôi vang lên.

Tôi hoảng sợ, vội vàng nói: ” Thực xin lỗi, thực xin lỗi.”

Chân mày của ba nhíu lại. Ánh mắt Lam Vũ cũng phóng lại chỗ tôi, nhẹ nhàng băng quơ nói:” Anh hai đại khái là có cái gì không hài lòng đi.”

” Không, không phải.” Tôi vội vàng giải thích.

” Có cái gì không hài lòng thì anh hai cứ việc nói thẳng!” Lam Vũ mỉm cười nói, nhưng trong lời nói không hề có ý cười. ” Em còn muốn nhờ anh hai chiếu cố nhiều hơn mà! Phải không? Ba?” Lam Vũ chuyển hướng nhìn ba hỏi. Ba tựa hồ cũng hiểu được dụng ý của Lam Vũ, rất phối hợp nở nụ cười.

Tôi chỉ cảm thấy như vừa bị ai đâm, trong lúc nhất thời nước mắt ở hốc mắt lưu chuyển, thiếu chút nữa thì chảy xuống. Chỉ cần liên tưởng tới hôm nay chính là một cái bắt đầu mới, tôi liền hận không thể chính mình có thể nhanh chóng trốn đi. Nhưng mà yếu đuối như tôi thì không cách nào hạ xuống quyết định này được...

2. Chương 2

” Lam Thiên thiếu gia, cậu có thể giúp tôi đem ly nước trái cây này đưa cho Lam Vũ thiếu gia được không? A Ngọc nhờ tôi chút việc, cậu xem, tôi không thể đưa đi được.”

” Được, tôi lập tức giúp chị đưa đi.” Tôi tiếp nhận cái ly trong tay Hạnh Tử.

Bởi vì ba không thích tôi, cho nên người hầu trong nhà cũng không coi trọng tôi. Thường xuyên lừa với nhau sai bảo tôi làm một ít việc vặt trong nhà. Bị bọn họ sai bảo nhiều cũng thành thói quen, dần dần tôi cũng chẳng quan tâm. Chính mình cũng chỉ là một người vô dụng mà thôi, không bị đuổi đi mà còn có cơm ăn, còn có thể đến trường là đã tốt lắm rồi.

” Lam Vũ, nước trái cây của em.” Dem ly nước đặt ở trên bàn, tôi đánh giá gian phòng mà ba đã vì Lam

Vũ mà đặc biệt chuẩn bị. Thật sự rất đẹp, nền tường màu xanh lam, vừa sang trọng lại hoạt bát, tôi còn có thể nhìn ra được nội thất đều rất đắt giá, được sắp xếp tinh tế không hề có một chút tục khí. Ở giữa phòng đặt một chiếc giường đôi thật to, dưới đất cũng trải một tấm thảm lông màu xanh lam thực êm. Phòng này so với phòng của tôi quả thực là cách biệt một trời một vực, tôi nhất thời xem đến ngây người, quên mất ở nơi này còn có một ác ma tồn tại.

” Thật sự áy náy quá, thế nhưng lại làm phiền anh hai như anh đưa tới cho tôi.” Thanh âm Lam Vũ trầm thấp ở bên tai tôi vang lên, tôi bị dọa, theo phản xạ xoay người sang chỗ khác muốn chạy, lại bị Lam Vũ giữ lại.

” Anh xem ra giống như rất sợ tôi?”

” Không phải.”

” Vậy thì tại sao lại muốn chạy? ” Thanh âm Lam Vũ khí thế bức người.

” Không, không có.” Tôi bị Lam Vũ bắt lấy, buộc phải xoay người lại đối diện với hắn.

” Bộ dạng tôi rất xấu sao? Cho nên anh ngay cả nhìn tôi mà cũng không nguyện ý, thật là làm tôi bị tổn thương đó.”

” Không phải.” Trong lòng tôi run sợ nhìn gương mặt gần như hoàn mỹ của Lam Vũ.

” Tôi vừa mới tắm rửa xong, anh hai, anh còn chưa có tắm sao?”

Tôi nhanh chóng liếc Lam Vũ một cái, toàn thân trên dưới của hắn chỉ quấn quanh một cái khăn mặt, đủ che khuất bộ vị trọng yếu. Mặt tôi lập tức đỏ, giấy dựa muốn chạy ra ngoài lại bị Lam Vũ ôm lấy từ phía sau. Chiếc khăn quấn trên hông của Lam Vũ bởi vì tôi giấy dựa mà lập tức rơi xuống dưới.

Lam Vũ giữ chặt tôi, dễ dàng đem tôi ném lên trên giường, ” Nhìn không ra anh hai còn có sở thích xem nam nhân trần truồng đó nha, đừng lo, hôm nay anh có thể thoải mái hưởng thụ một chút. ” Tôi vốn muốn từ trên giường đứng lên, nhưng mà Lam Vũ đã nhanh hơn một bước ngăn tôi lại, đem hai tay của tôi cố định ở hai bên, còn Lam Vũ thì quỳ gối ở trên người tôi. Khiến cho mặt tôi vừa vặn đối mặt với tính khí của hắn.

” Anh hai, anh có thích không? Có muốn thưởng thức một chút không?” Lam Vũ vẫn mang theo vài phần ý cười nói với tôi.

” Van cầu em, buông tha anh đi.” Nhìn hạ thể Lam Vũ cơ hồ đã muốn vào trạng thái cương lên, tôi nhịn không được cầu xin tha thứ. Ngay cả chính tôi cũng không biết, trong thanh âm của tôi cũng đã nức nở vài phần.

” Anh sợ sao? Tôi chỉ là hảo tâm muốn cho anh hai của mình hưởng thụ một chút mà thôi.” Nói xong, Lam Vũ đã lấy tay nắm lấy tóc của tôi, đem đầu của tôi cưỡng chế áp lên trên tính khí của hắn.

” Ngâm vào! ”

” Không cần.” Không đợi tôi nói hết, Lam Vũ đã dùng một tay bóp lấy cằm của tôi, buộc tôi há miệng, ngâm vào hạ thân to lớn không tương xứng với tuổi của Lam Vũ.

” Không cần.” Chưa kịp phát ra âm thanh, miệng của tôi đã bị nhồi tràn đầy. Lam Vũ dùng tay kia giết tóc của tôi, khiến tôi phun ra nuốt vào lửa nóng của hắn.

” Anh hai, miệng của anh nóng quá, tôi cũng chịu không nổi rồi.”

Nghe lời nói tràn đầy tình dục của Lam Vũ, tôi cái gì cũng không phản ứng được. Trong đầu chỉ có một ý nghĩ: Đáng ghét, mau một chút chấm dứt đi.

” Không biết thân thể của anh có mê người như vậy không? Tôi thật sự rất chờ mong.”

Trước khi tôi ngất xỉu, trong nháy mắt, tôi tựa hồ có nghe Lam Vũ ở bên tai tôi nói:” Bởi vì tối nay anh ngất đi, cho nên tạm thời tới đây thôi, về sau tôi sẽ đòi lại ”.

3. Chương 3

Nếu thật sự giống như trong lời nói của Lam Vũ, chuyện ngày hôm qua là bắt đầu một ác mộng, vậy thì tôi từ hôm nay trở đi chính là mỗi ngày sống trong địa ngục. Khi tôi nhìn thấy thầy giáo mang theo Lam Vũ đi vào phòng học, thì tôi cảm thấy hô hấp của mình dường như đình chỉ. Thầy giáo nói cái gì tôi một câu cũng không có nghe được, trong lòng không ngừng cầu nguyện: Thượng Đế ơi! Không cần đối với tôi như vậy có được không!

” Oa! Thật là đẹp trai! Chúng ta thật sự là quá may mắn! ”

” May mắn sao? Phải là bắt đầu của bất hạnh mới đúng.” Trong lòng âm thầm nói như vậy, nhưng tôi cũng không có dũng khí phản kháng. Tôi vì sao lại nhát gan như vậy chứ?

” Lam Thiên, sắc mặt của cậu thật không tốt.” Nói chuyện là lớp trưởng lớp tôi — Nhất Chí. Cũng là người duy nhất tại trường học, thậm chí trên thế giới này chịu giúp đỡ tôi.

” Này, Lam Thiên, cậu thế này là vì ngủ không đủ hả?”

” Không có gì.” Tôi miễn cưỡng nở nụ cười. Tôi không thể nói mình là vì sợ hãi vị học sinh chuyển trường mới đến này, cho dù có nói thì có ai sẽ tin tưởng chứ?

Cứ như vậy, em trai cùng cha khác mẹ của tôi — Lam Vũ, công khai đi vào lớp học tôi đang học, trở thành bạn cùng lớp của tôi. Khi Lam Vũ đi ngang qua bên người tôi, tôi nhin không được run run một chút. Ác ma về sau sẽ cách tôi gần như thế, chuyện này làm cho tôi khẩn trương cơ hồ không thở nổi.

” Lam Thiên? ” Nhất Chí ở phía sau nhẹ nhàng hỏi : ” Cậu không thoải mái sao?”

” Không có.” Đương nhiên đó là giả, tôi sợ muốn chết, nhưng mà tôi lại không dám nói ra sự thật này.

Tôi không biết chính mình làm sao vượt qua được buổi học hôm nay. Tôi chỉ biết chính mình cái gì cũng không có nghe vào. Tôi chỉ không ngừng nhắc nhở chính mình: Lam Thiên, nhất định phải nghe bài giảng, qua hai ngày nữa là phải kiểm tra rồi. Nhưng vô dụng, toàn thân cùng tâm tôi đều dùng để sợ hãi lẫn đấu tranh, căn bản không có dư khí lực đi nghe giảng bài, đi phân tích hàm số cùng góc vuông.

Tôi bất an cùng sợ hãi vượt qua giờ học. Tới buổi trưa, Lam Vũ vẫn chưa có cùng tôi nói một câu nào, nhưng mà càng như vậy, nội tâm càng bất an mãnh liệt.

” Cùng đi ăn cơm đi, Lam Thiên.” Nhất Chí nói với tôi, thế nhưng tôi nửa ngày cũng không có phản ứng.

” Đây? Chẳng lẽ cậu không muốn ăn cơm sao?”

” Không có, chúng ta đi thôi.” Tôi vội vàng nói, như vậy có thể cách Lam Vũ xa một ít. Tôi chạy trốn chết để ra khỏi phòng học.

” Cái cậu Lam Vũ học sinh chuyển trường kia nhìn rất tuần tú !” Đang lúc ăn cơm Nhất Chí đột nhiên nói với tôi. Nội tâm của tôi kinh hoàng một trận.

” Phải không?”

” Cậu làm sao vậy, Lam Thiên? Không nghe tôi nói?”

” Đâu có, tôi có nghe mà, rất tuần tú....” Tôi có chút vô ý thức nói.

” Bất quá vẫn không bằng cậu, không cần nản lòng.” Nhất Chí trêu ghẹo tôi, trên thế giới này, chỉ có Nhất Chí mới có thể nói tôi là rất tốt. Tôi cười khổ một chút.” Tôi như thế nào tôi tự mình hiểu lấy, cậu không cần an ủi tôi đâu, Nhất Chí.”

” Tôi là nói thật, cũng không phải là an ủi cậu.”

Tôi chỉ cười trừ.

” Cậu không phải rất đẹp, không phải cái loại người cực chói mắt, bắt quá trên người cậu có một loại khí chất ôn hòa. Cùng cậu một chỗ cảm thấy rất nhẹ nhàng. Bởi vì cậu sẽ không làm cho người khác thấy áp lực. Giống như một khối mỹ ngọc chưa được phát hiện, nhưng một ngày nào đó sẽ sáng lên.”

Tôi có chút quái dị nhìn Nhất Chí:” Tuy rằng là an ủi , bắt quá vẫn cảm ơn cậu.”

Nhất Chí lắc đầu, ” Quên đi, sắp lên lớp rồi, chúng ta trở về đi.”

Lam Vũ quả thực rất được các bạn học hoan nghênh, nhất là các bạn nữ. Bên cạnh bàn hắn luôn vây quanh một đám nữ sinh, phía sau tiếp phía trước hỏi chuyện Lam Vũ. Từng đợt thanh âm nữ sinh cười duyên truyền đến, làm cho không ít nam sinh ghen tị đến đỏ mắt.

” Cậu xem, Lam Vũ rất được hoan nghênh ha.”

Nhất Chí ở tôi bên tai nói. Tôi phản xạ có điều kiện lui về phía sau vài bước, né tránh Nhất Chí.

Nhìn thấy ánh mắt khó hiểu của Nhất Chí, tôi có chút ngượng ngùng nói:” Thực xin lỗi.”

Tại một phía khác, ánh mắt tôi trong lúc vô ý chống lại ánh mắt Lam Vũ. Hắn đang cùng một bạn nữ ôn nhu nói gì đó, nhưng tôi nhìn ra, khi Lam Vũ nhìn tôi, ánh mắt tuyệt đối không mang theo một tia ôn nhu nào!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-qua-kho-khan>